

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Miracula in iis, qui coronam recitabant, Deiparæ pavore exhibita, n. 13

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Albertus
Castellanus.

bello isto Rosarij Italico idioma edico ab Alberto Castellano Veneto Ordinis Prædicatorum, in quo ad singulas orationes Dominicas, & salutationes Angelicas peculiarem meditationem, & quæ illi respondet Imaginem, mysterium illud graphicè exprimentem excudendas curauit.

CORONA DEIPARÆ

12
Corona
q. ac
p. 12.

Sexto inter precandi formulas, quibus Deipara in Ecclesia colitur, merito connumeratur CORONA sexaginta trium salutationum Angelicarum, interiecta per singulas decades Oratione Dominica: eiusmodi verò Coronæ fertur globulis distincto, quæ madmodum & Rosarium continetur, & omnium ferè Catholicorum manibus recitur, à quibus peno prope modum quotidiano alterorum ex ijs recitari solet: quin etiam complures Catholici in regionibus præsertim Transalpinis ad pietatem erga Deiparam contra hæreticos protestandam, Coronam, vel Rosarium propalare gestare consueverunt. Huius Coronæ recitandæ usus, vna cum Deiparæ mysterijs in ea recolendis: insigni quodam miraculo, quod cap. 35. retulimus inuictus, & ab Ordine Minoru diligentè est propagatus. Et sanè ad huius Coronæ præstantiam, atque vilitatem declarandam, pleraque, quæ de Rosario diximus, referri possunt.

Illud silentio minimè prætereundum, numerum sexaginta trium salutationum Angelicarum, quibus Corona communiter constat in honorem annorum, quibus Deipara in terris vixit, vulgò referri: quoniam verò eam ultra septuaginta annos inter mortales fuisse superstitem ex multorum sententia cap. 6. diximus, ideo nonnulli adiecta alia decade, septuaginta trium salutationum Angelicarum Coronam sibi conficiunt. Cæterum præter ea; quæ cap. 35. in S. Bernardino de hac Corona commemorauimus; complura miracula, & beneficia ob recitatam Coronam à Virgine collata referuntur in Chronic. Minorum par. 3. lib. 1. cap. 46. & 37. eorum aliquot hic libet asserre.

MIRACVLA IN IIS, QUI CORONAM RECITABANT, DEIPARÆ FAVORE PERAGI.

13
Coronam
recitans

VIDAM ex Ordine Minorum institutum illud arctè tenebat, vt singulis Coronam

diebus prius, quàm cibi aliquid sumeret, recitaret: cum verò aliquando praniurus, vna ser ex Orcum alijs in triclinio discumberet, intermissæ diuine Miconfuetudinis recordatus, impetrata à Superiorum rationi veniam in Ecclesiam se continuo recepit. vbi cum diuini subsisteret, vt Coronam de more recitaret, iussus est à Superiore alijs, eum euocare, quod offendit eum piè orantem, viditque Deiparam duobus Angelis comitam, qui rosas læe pulcherrimas orantis ab ore colligebant, easque in capite suæ Reginae reponabant. quotiescunque verò inter recitandum augustissimum IESU nomen repetebat, non ipe tantum, sed etiam Angeli, ac beatissima Virgo caput reuerenter inclinabant: abiolurandem Corona visio confectum abiecit; eaq; re euigata, reliqui maiori diligentia Coronam recitare instituerunt.

Aloytius Albanensis ex Ordine Minorum de Observantia Nouitius à Gabriele Antonitano Monasterij Guardiano singulis coronam diebus antequam quicquam ederet, recitare iussus, cum eius ante plandium de more recitandæ per occupationes ab obedientia sibi impositas obliuione aliquando comperetur, grauitè increpitus est à Superiore; qui etiam eum à mensâ, in qua tunc discumbebatur surgere, eamque ex templo recitare iussit. Tunc Nouitius in Ecclesiam se se contulit, flexis que ante aram maximam genibus, dum Coronam persolueret, visus est non ab alijs modo, qui ad eum obseruandum à Superiore missi sunt, sed ab ipso etiam Superiore habere suo capiti imminentem Angelum, qui in aureum filum rosas decem, & aureum item lilium inferebat: mox etiam absolurata Corona visus est idem Angelus ex rosas, ac lilij corollam nectere. Nouitij capiti imponere, itaq; abscedere. Atque ad eius miraculi monumentum ex eo loco, vbi Nouitius orabat, per diu afflatus est odor rosarum, ac liliorum sanè suauissimus. Nouitius vero multis fauoribus à Deipara cummulatus, ad mortem vique in sua pietate perseuerauit.

Coronam
recitans
quidam
alijs, ac rō
sis ab Angelo
coronam
visus

14 Frater Iacobus de Coronis, Deiparæ, cuius admodum studiosus erat, multas quotidie coronas recitare, atque offerre, aliosque omnes, quibus cum agebat, etiam Episcopos, & Cardinales ad coronam recitandam hortari consueuerat vt vel ex eo adeptus sit cognomine de Coronis, post spiritum prophætie, quo claruit, & miraculorum virtutem sibi à Deo, Deiparæ.

Corona
F. Iacobus
addit
in celum
post obitū
ferre
visus est.

Aaaa

paræ

paræque deprecatione concessam, in coronæ recitandæ pietate persistens, effæta iam ætate, perceptis Ecclesiæ sacramentis in Burgo sancti Sepulchri demortuus est; cumque ad exequias (quæ eius erat sanctitatis opinio) veneris plane populus accurrisset, quidam in oratione vidit in spiritu, eius animam è monasterio procedentem, de ducentibus Angelis, in sublime ferri, cœlique beatissima regna conscendere.

Corona fertum recitans quidam coronam auerentem, ac flores Deiparæ offerre visus.
 B. Bernardinus à Feltre pro suggestu publice dicere solebat Fratrem quendam Veronæ in Oratorio Porcanæ ex prouincia S. Antonij, cum ob Coronam Deiparæ recitandam post aram, remotis arbitris secessisset, deprehensum tamen in ea deuotione ab altero fuisse, qui quidem obseruauit, quoties is inter recitandam coronam, Aue Maria pronunciaret, Angelos, qui coram Virgine stabant, auream, quam manu gerebant Coronam, in Regiæ nostræ caput imponere, mox de capite deponere, & ad singulas salutationes Angelicas rursus apponere, alios verò Angelos ad singulas salutationes Angelicas eidem Deiparæ rosam, aut lilium offerre.

Corona fertum super caput gestus Traitor Antonius de Robes non madescit.
 Narrabat idem B. Bernardinus in eadem Prouincia, F. Antonium de Robes, Deiparæ pietati addictissimum, cum vibem Vicentiam abiret aliquando, repentina quidem ac assidua pluuia fuisse deprehensum: cumque nullum quo se reciperet, inueniret locum, vt se à pluuia defenderet, arceptam è globulis coronam in capite ponens suo: O Angelorum, inquit, Regina in necessitatibus amicorum patrocinia dignoscuntur; oro te, vt recorderis Clientium tui. Res dictum mirabilis, ijs vix prolatis verbis, ad urbem vsque progressus est, ne leui quidem pluuie gutta respersus: eius verò socius, qui Eques iter præueterat ad pluiam declinandam, alijsque tanta obstupefacti miraculo gratias Deiparæ egerunt, quæ sui studiosos semper tuetur, ac seruat.

Corona B. Virginis recitare assuetus puer in flumine postea lapsus ab ea liberatus.
 Cum Matrona nobilis illa quidem suos affuefecisset filios ad Coronam flexis genibus, iunctisque manibus singulis diebus, primo quoque mane antequam in ludum literarium abirent, Deiparæ recitandam: accidit quodam die, vt dum iret in Gymnasium quidam ex ijs, è ponte in subiectum caderet flumen: recognita mater non iam ad fluminis aquam, sed ad Deiparæ opem statim accurrit, eique filiorum salutem impense commendauit, ac

salutatione Angelica recitata, præceps concedit ad fluuium: illic reperit multos, qui filium ex aquarum fundo extrahere moliebantur. Verum vix ea peruenerat ad pontero, cum filius aquas supernatans exiit, matrem appellat incolumis: tunc omnes extrahunt puerum, & periculum eripiunt ad matrem adducunt: ea lætabunda Deiparæ acceptum retulit filium, qui insuper affirmavit se ab ea Domina ante cuius Imaginem quotidie primo mane Coronam recitare solebat, à præfenti discrimine liberatum. Ex quo multi ad coronæ pietatem suscipiendam sunt excitati. hæc omnia ex cap. 36, & 37 s. par. Chron. S. Francisci.

COROLLA, IN QVA TER ORATIO DOMINICA, & duodecim saluatio Angelica repetitur.

Septimò, Corolla Virginis, seu parua corona ob memoriam duodecim Virginis privilegiorum, duodecim constat salutationibus angelicis, ter repetita Oratione Dominica in honorem trium diuinarum personarum, à quibus Virgo sanctissima præca teris donata est duodecim illis priuilegijs; quæ per duodecim stellas, quibus redimitur caput mulieris amictæ sole Apocal: 12. significantur: quæ etiam intelligi possunt in 12. panibus, qui reponebantur in mensa propositionis sic enim Bernardus ferm. 4 super Salue Regina: *Ei mensa, inquit, propositionis duodecim panum, qui duodecim sunt prærogatiua gratiarum, in quibus gratia repleta es, & Dominus tecum. Panes certe admodum splendidi, & sapidi. hæc ille. Disponuntur autem in hunc modum, vt ante quemlibet quaternarium salutationum Angelicarum præmittatur Oratio Dominica, quarum prima in honorem Patris æterni. Secunda, in honorem Filij. Tertia, in honorem Spiritus sancti recitetur. Duodecim porro priuilegia, quæ in hac corolla recoli possunt, recensentur in Appendice Speculi exemplorum nouissimè editi, quorum aliqua ex Bernardo Sermone Signum magnum de prompta sunt. Nos ex Appendice illa hic ad sensum exscripsimus sunt autem hæc,*

- Primò, copiosissima gratia in sacratissima Conceptione Virgini collata.
- II. Angelica saluatio.
- III. Spiritus sancti superuentio.
- IV. Filij Dei Conceptio.

V. Vir-